

PS-Tuần Bát Nhật-thứ tư
(Cv 3,1-10/Ga 24,13-35)
Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

TRỞ NÊN CON NGƯỜI PHỤC SINH

Hôm nay, ngày thứ tư Tuần Bát Nhật Phục Sinh, chúng ta vui mừng gặp lại nhau để cùng nhau suy niệm Lời Chúa, Lời có thể làm cho trái tim, tâm hồn chúng ta rực cháy. Niềm vui Phục Sinh vẫn còn vang vọng trong lòng chúng ta, và Giáo hội hôm nay mời gọi chúng ta đào sâu mầu nhiệm của cuộc sống mới được ban tặng cho chúng ta: **trở nên những con người phục sinh**. Các bài đọc trong thánh lễ hôm nay, trích từ sách Công Vụ Tông Đồ và Tin Mừng Luca, soi sáng cho chúng ta trên con đường biến đổi này để trở nên những con người phục sinh.

1. Emmau: Một Cuộc Sống Được Tìm Lại, Một Đức Tin Lại Bùng Cháy

Chúng ta hãy hình dung cảnh tượng này: hai môn đệ, lòng trĩu nặng nỗi buồn và vỡ mộng, rời bỏ Giêrusalem sau những biến cố bi thảm của cuộc Khổ Nạn của Thầy mình. Những giấc mơ tan vỡ, niềm hy vọng tiêu tan, họ bước đi trong tuyệt vọng. Chính trên con đường bỏ cuộc này mà họ gặp một người lạ. Một người lạ cùng đi với họ, hỏi han và tiết lộ cho họ, qua Kinh Thánh, ý nghĩa sâu sắc của sự đau khổ và vinh quang của Đấng Mêsia.

Và rồi, khi bẻ bánh, mắt họ mở ra! Họ nhận ra Chúa Giêsu! Đấng Phục Sinh tỏ mình trong sự đơn giản của một cử chỉ bẻ bánh và trao cho họ, trong chiều sâu của Lời Chúa được giải thích. Lòng họ lại bùng cháy, niềm vui tràn ngập, hy vọng hồi sinh. Nỗi buồn tan biến, tuyệt vọng tan biến. Hai môn đệ này, suy sụp, cam chịu, đột nhiên trở thành những con người mới, tràn đầy sức mạnh phi thường.

Hai môn đệ này đã trở nên những con người phục sinh! Họ tìm lại ý nghĩa cuộc sống, sức mạnh, niềm vui khi gặp gỡ Chúa Kitô Phục Sinh. Họ đi từ bóng tối đến ánh sáng, từ nghi ngờ đến chắc chắn, từ bỏ cuộc đến hiệp thông. Lời Chúa Giêsu, bánh bẻ ra và chia sẻ, trở thành chìa khóa mở ra ký ức và làm sống lại đức tin của họ. Lòng họ bùng cháy đến nỗi họ ngay lập tức trở lại Giêrusalem để loan báo Tin Mừng Phục Sinh cho các tông đồ khác. Họ được biến đổi. Họ được sống lại. Họ trở nên những con người phục sinh.

2. Một Người Bại Liệt Được Chữa Lành: Sức Mạnh Từ Đấng Phục Sinh

Bài đọc thứ nhất cho chúng ta một khía cạnh khác của sự phục sinh này. Hai Tông đồ Phêrô và Gioan lên đền thờ cầu nguyện. Ở cửa đền, họ gặp một người, bại liệt từ khi sinh ra, đang ăn xin. Anh ta xin bô thí, một ít tiền để sống qua ngày. Nhưng Phêrô và Gioan cho anh ta nhiều hơn thế. Họ cho anh ta Chúa Giêsu Kitô!

“Vàng bạc thì tôi không có, nhưng cái gì tôi có, tôi cho anh đây: Nhân danh Đức Giêsu Kitô người Nadarét, hãy đứng dậy mà đi!” Và ngay lập tức, người đàn ông được chữa lành. Anh ta đứng dậy, đi lại, nhảy nhót, ca ngợi Chúa!

Chúng ta ghi nhận Phêrô và Gioan không kê cho bệnh nhân bại liệt một phương thuốc diệu kỳ. Các ngài trao tặng Chúa Kitô. Chính nhân danh Chúa Giêsu, nhờ quyền năng phục sinh của Người, mà phép lạ chữa lành xảy ra. Người bại liệt, bị tước đoạt tự do,

phẩm giá, khả năng sống trọn vẹn, nhận được một món quà vô giá: cuộc sống mới, sự chữa lành, khả năng đứng dậy. **Anh ta trở thành một con người phục sinh.**

Phép lạ này tỏ cho chúng ta rằng món quà quý giá nhất mà chúng ta có thể trao cho người khác không phải là vật chất, mà là tinh thần. Đó là chính Chúa Kitô. Đó là tình yêu, lòng trắc ẩn, đức tin có thể biến đổi những cuộc đời tan vỡ và mang lại hy vọng. Lòng xác tín của Phêrô và Gioan vào Chúa Giêsu Phục Sinh đã làm nên một phép lạ.

3. Còn Chúng Ta? Trở Nên Con Người Phục Sinh, Ở Đây và Bây Giờ

Hai câu chuyện trên không chỉ là những trình thuật về sự kiện quá khứ. Chúng là một lời kêu gọi mạnh mẽ để sống đức tin của chúng ta một cách sâu sắc và chân thực hơn. Chúng mời gọi chúng ta tự tự vấn bản thân:

- Trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta có thực sự gặp gỡ Chúa Giêsu Phục Sinh không? Chúng ta có tìm kiếm Ngài trong cầu nguyện, trong Lời Chúa, trong các bí tích không?
- Chúng ta có nhận được sức mạnh của Chúa Giêsu Phục Sinh để đứng lên khỏi những “bại liệt” của chính mình không: những sợ hãi, nghi ngờ, tổn thương, tội lỗi của chúng ta?
- Chúng ta có cư xử như hai Tông đồ Phêrô và Gioan, bằng cách trao tặng người khác điều gì quý giá nhất là Chúa Kitô không? Chúng ta có chia sẻ đức tin, hy vọng, tình yêu của chúng ta với gia đình, bạn bè, những người thân yêu của chúng ta không?

Trở nên những con người phục sinh, không chỉ là một lời hứa cho thế giới bên kia sau cái chết. Đó là một thực tế để sống ở đây và ngay bây giờ. Đó là chọn mỗi ngày để Chúa Kitô biến đổi cuộc sống của chúng ta, để ánh sáng của Ngài soi sáng bóng tối của chúng ta, để sức mạnh của Ngài nâng chúng ta lên từ những vấp ngã.

Sự Phục Sinh của Chúa Kitô không được nhốt kín trong quá khứ. Đó là nền tảng đức tin của chúng ta, nguồn hy vọng của chúng ta, lời hứa về một cuộc sống mới và vĩnh cửu. Sự Phục Sinh của Chúa Kitô cũng là sự phục sinh của chúng ta. Nó đang nảy mầm trong cuộc sống của chúng ta, nó đang chờ đợi để nở rộ.

Xin cho niềm vui Phục Sinh không tắt lịm! Xin cho ánh sáng Phục Sinh tiếp tục chiếu sáng trong lòng chúng ta, trong gia đình chúng ta, trong cộng đồng chúng ta. Chúng ta cầu xin Chúa ban cho chúng ta ân sủng để trở thành những người sống lại thực sự, những chứng nhân về sự hiện diện, tình yêu và quyền năng của Ngài trên thế giới.

Xin Chúa Kitô Phục Sinh đồng hành cùng chúng ta trên con đường cuộc sống, và xin Ngài ban cho chúng ta sức mạnh để sống mỗi ngày như những người nam và người nữ mới, tràn đầy niềm vui, như **những khách hương của hy vọng**, như **những con người phục sinh**.